

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

X. Iac. Sadoletvs Episc. Carpent. Ioan. Matthæo Giberto, Episc. Veronæ
S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

X.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Ioan. Matthæo Giberto, Episc. Verona S.P.D.

Litteras tuas accepi vna cum literis: quorum vtrum fuerit mihi gratias, constituere satis non possum. Nam & literæ tuæ beneuolentiam, qua me complecteris, mihi declararunt: & libri virtutem animi tui, illam ipsam pristinam, quam ego antea in te cognoui: per quam tu ad illustrandas, & in honorem prouehendas optimas artes semper fuisti propensus. Ac reliqua quidem duo volumina Damasceni & Enthymij mihi grata, illud verò in Pauli Epistolâ Chrysoptomi peroptatū etiam fuit. Quid tui mihi accidere potuit optatius, & rationibus meis magis accommodatum, quam cum in eadem me exerceam palastra, in qua tantus vir tantopere insudauit, habere me eum & monitorum & magistrum, cuius doctrinæ & autoritatis neminem possit perantari? Qui cum in omnibus operibus suis, quæ multa sunt, vel penè dicam innumerabilia, & fluens semper sit, & dulcis, & sine labore cælus, sine deliciarum suspitione nitidus: tum verò in hoc opere ad ea ornamenta orationis, quæ dixi, nescio quid plus gratias addidisse mihi visus est. Cui ego palmam in intelligendis, ac enucleandis scripturis sanctis, sine vlla dubitatione tribuo. Proximus huic mea sententia Augustinus: non ille quidem ingenio imior, nec ad scrutandum atque ad exponendum minus diligens. Sed Græcæ linguæ ignorantia, qua imperfecta Augustinus utebatur, vim in eo maximi ingenij, tanquam virgulinæ si reptibus impeditam aliquoties detinuit. Habeo igitur tibi, quæ ego, pro isto tuo munere, & animo erga me, maximas gratias. In quo enim me hortaris, vt in hæc præclara studia incumbam, beneuolentiam tuam mihi ostendis, in quo verò optulare, etiam liberalitatem. Ego verò magno animo operam do, vt quod opus tuchoaueram, id ad exitum perducatur. Sed totis hic quæcor mensibus valetudine aduersa à scribendo sui retardatus, nunc valetudine recuperata, nõ committam vt vllum mihi tempus vacuum à literis prætereat. Quod te multa deterreant, quomodo minus susceperam istam provinciam optimorum autorum in lucem edendorum sustinere posse confidas: ego rem totam tuo iudicio examinandam relinquo. Illud tamen confirmo, nihil fieri posse præclarioris, neque tuo nomini honorificentius. Meas epistolâs tibi semper gratas accidere lator: daboque operam posthac, vt & ad te sapius, & libertiore animo scribam. Vale, & nos dilige. Carpent. III.

Nonas Maij. M.D. XXXII.

IAC.